

at man i det Hele har truffet det Rette. Jeg vil dog tillade mig at nævne et Par Steder, om hvis Rigtighed jeg har nogen Tvivl, og hvorefter jeg ønsker at høre den højtærede Indenrigsministers Mening. Der staar saaledes allerede i § 1, at Patenter kunne gives for „Opfindelser, der ere stiftede til at udnyttes i Industrien.“ Jeg ved ikke, om denne Betingelse er ganske nødvendig; den siger jo i alt Fald noget andet end, at de skulle være stiftede til at udnyttes i Erhverv. Industrien er jo ikke det Samme som Erhverv i Almindelighed, men er mere speciel, og der er dog Opfindelser, som forekomme mig at maatte egne sig til at patenteres, selv om de ikke kunne siges egentlig at kunne udnyttes i Industrien, saaledes f. Eks. kirurgiske Instrumenter og Apparater til at hjælpe Folk til en skarper Hørelse, naar de ere døve, visse Forandringer i musikalske Instrumenter, og man kunde nævne adskillige andre Ting, som, medens de vel kunne have Indflydelse paa den Mandes Erhverv, der opfinder dem, dog ikke kunne siges at falde indenfor den Regel, der i den Henseende her gives for Meddelelsen af Patenter, da de egentlig ikke kunne siges at udnyttes i Industrien. Jeg troede derfor, at det vilde være hensigtsmæssigere at gøre Udtrykket lidt videre. Det samme Udtryk er brugt i en af de første Paragrafer i den nyeste Lov, men det er jo ikke i og for sig nogen afgørende Grund til, at man ogsaa skal bruge det her. — Saa er ogsaa i § 1 udelukkede fra Patent Opfindelser, der bestaa i Produkter, fremstillede ad kemisk Vej. Jeg tror, at det er vanskeligt at sige, hvorfor en Opfindelse, hvis Gennemførelse eller Udførelse skulde ske ad kemisk Vej, er af den Bestaaffenhed, at der ikke bør gives den Patent. Lad mig f. Eks. nævne en Maade, hvorpaa man faar visse Begeringer overordentlig let smeltelige, den vilde i visse Henseender i Industrien kunne have meget stor Betydning, eller f. Eks. en Maade, hvorpaa man kunde faa dem til vanskelig at smelte, hvad der jo i andre Henseender kan have stor Betydning. Det forekommer mig, at det, at en Begering gennem en kemisk Process fik en af disse Egenstaber, ikke kan berøve Opfinderen Retten til at kunne staa sig Patent, da denne Opfindelse jo virkelig kan benyttes i Industriens Tjeneste. Derfor tror jeg, at det ikke var til Stede, at dette Ord slet ikke stod der, eller i alt Fald forandredes til Udtryk, der ikke udelukkede det, jeg her har tilladt mig at anføre.

Et Hovedpunkt i Lovforslaget er jo Dannelsen af den Myndighed, i hvis Hænder det er lagt at meddele Patenterne. Den

er mere kompliceret, end Kommissionen har foreslaaet. Denne har nemlig foreslaaet 6 Medlemmer, hvoraf 2 Teknikere, her er foreslaaet 8 Medlemmer. Det er motiveret derved, at man ønskede flere Medlemmer for det Tilfælde, at særegne Opfindelser netop behøvede speciel Assistance, f. Ex. en saadan, som militære Teknikere kunde give. Jeg skal, uden at udtale mig nærmere derom, ganske henstille dette, idet det forekommer mig, at det Apparat, man saaledes skaber, er vidtloftigere, end det maatte behøvede at være. Jeg tænker ikke her paa det økonomiske Hensyn, det har jo ikke meget at betyde; men jeg ved ikke, om man ikke overhovedet kunde arbejde lettere med et lidt mindre Antal Medlemmer; men, som sagt, det er kun en Hensigt. Det væsentlige er, at man her paa et fornuftigt Grundlag faar en Række af Regler, der jo i en væsentlig Grad savnes, og som kunne siges at afhjælpe den Trang, der er til Stede. Kommissionens Arbejde, hvorpaa Lovforslaget hviler, er ogsaa helt igennem Resultatet af en nøjsagtig og grundig Behandling ogsaa af det ikke ubetydelige Stof, der nu foreligger i denne Henseende. Jeg skal derfor tillade mig paa bedste Maade at anbefale Forslaget.

Stilling: Ligefom det ærede 4de kongevalgte Medlem vil jeg paa det varmeste anbefale dette Lovforslag til Gennemførelse her i Tinget. Lige siden Regeringen i 1874 første Gang forelagde et Lovforslag i denne Retning, er, om jeg saa maa sige, alle Lande i Europa og Nordamerika ogsaa gaaede med til at faa en Ordning af de herhen hørende Forhold. At der i den industrielle Verden er megen Trang dertil, er udenfor al Tvivl. Jeg kan i det meste slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem er fremkommet med, navnlig om en Udvidelse af Bestemmelserne i § 1 saa vel for de Genstande, der ikke alene udnyttes i Industrien, men ogsaa paa de andre af den ærede Taler nævnte Omraader. Lovforslaget i sin Helhed forekommer mig at ramme det væsentligste af, hvad man kan ønske sig. — Der er i § 5 tredje Stykke en meget heldig Bestemmelse; at i Tilfælde af, at en Ansøger godtgør at være trængende, kan Patentkommissionen frasalde Fordringen om Erlæggelsen af de der nævnte to Afgifter. Det er allerede meget, idet man jo kan tænke sig, at en uformuende Mand kan gøre en epokegørende Opfindelse, hvorved han er i Stand til at frembringe noget godt til Gavn for Samfundet uden straks at være i Stand til at betale det store Gebyr, der fordres. Men